

Zbierka cirkevnoprávných predpisov

Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku

Ročník 24

25. 7. 2017

Čiastka 2/2017

OBSAH:

2/2017

STANOVISKO

Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS GS-4/2017

3/2017

STANOVISKO

Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku č. OS GS-5/2017

Zbierku cirkevnoprávných predpisov ECAV na Slovensku vydáva Generálny biskupský úrad v Bratislave pre vnútornú potrebu cirkvi. Redaktor: Dr. Jaromír Šuma. Zbierku dostávajú všetky biskupské, seniorské a farské úrady, predseda Generálneho súdu ECAV, generálny žalobca a zverejňuje sa na www.ecav.sk.

2/2017**STANOVISKO**
Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku
č. OS GS-4/2017

Generálny súd ECAV na Slovensku v osobitnom senáte podľa § 4 CÚZ č. 6/2000 v zložení: prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., predseda Generálneho súdu a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu, členovia senátu: Mgr. Zuzana Germanová, JUDr. Dagmar Valovičová, Mgr. Beáta Fraňová, Mgr. Katarína Zaťková, Mgr. Vladimír Ferenčík, JUDr. Jaroslav Kaša, Ing. Danica Ertlová, na neverejnom zasadnutí konanom na GBÚ v Bratislave dňa 25. 7. 2017

na žiadosť: Predsedníctva ECAV zo dňa 3. 7. 2017

vo veci: zaujatia stanoviska k otázkam:

1. Kto je kompetentný rozhodnúť o tom, kedy, kde a s akým návrhom programu má zasadiť synoda, dištriktuálny konvent, seniorálny konvent, zborový konvent, keď zasadnutia týchto orgánov zvoláva ich predsedníctvo, no o organizačných veciach rozhoduje ich presbyterstvo?
2. Kto je kompetentný rozhodnúť o tom, kedy, kde a s akým návrhom programu má zasadiť synoda, ak je potrebné rozhodnúť o odvolaní podľa § 11 ods. 5 druhá veta a § 12 ods. 1 CZ č. 15/1994?

zaujal toto

st a n o v i s k o :

Zasadnutia synody zvoláva a program určuje predsedníctvo synody po prerokovaní s generálnym presbyterstvom. Uvedené sa primerane vzťahuje aj na rozhodovanie o tom, kedy, kde a s akým návrhom programu má zasadiť dištriktuálny konvent, seniorálny konvent a zborový konvent. Rovnaké pravidlo sa použije aj na zasadnutie synody, ak je potrebné rozhodnúť o odvolaní podľa § 11 ods. 5 druhá veta a § 12 ods. 1 CZ č. 15/1994, pričom sa zohľadní dostatočný časový priestor na oboznámenie členov synody s dôvodmi odvolania.

O d ô v o d n e n i e :

1. Cirkevný ústavný zákon č. 1/1993, ktorým bola prijatá Ústava ECAV na Slovensku (ďalej „Ústava ECAV“) výslovne neupravuje otázku právomoci zvolávať zastupiteľské

cirkevné orgány vrátane synody. V čl. 29 ods. 4 Ústavy ECAV sa kreuje jej štvorčlenné predsedníctvo bez uvedenia jeho kompetencií. Podľa čl. 31 ods. 1 Ústavy ECAV v období medzi zasadnutiami synody Evanjelickú cirkev riadi generálne presbyterstvo. Z ústavnej úpravy je možné prijať dvojaký výklad. Prvým je, že predsedníctvo synody je orgán s právomocami danými výlučne počas zasadnutia synody a medzi synodami jeho kompetencie preberá generálne presbyterstvo vrátane zvolávania synody a tvorby jej programu, čomu nasvedčuje čl. 31 ods. 1 Ústavy ECAV. Druhým je, že predsedníctvo je permanentným orgánom s kompetenciami voči synode, čomu zodpovedá šesťročné funkčné obdobie bez stanovenia inkluzív na obdobie mimo zasadnutí synody.

2. Podľa Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV ide v tomto prípade o spornú ústavnú otázku, a preto rozhodol o zaujatí stanoviska na zabezpečenie jednotného výkladu ústavy ECAV podľa § 2 cirkevného zákona č. 6/2000 o výklade cirkevnoprávnych predpisov.

3. Pri zaujatí stanoviska vychádzal jednak z podústavných cirkevnoprávnych predpisov, a jednak zo všeobecných interpretačných metód výkladu práva, a to najmä systémovej a teologickej. Kľúčovú úlohu však zohrali osobitne konštitucionalistické metódy spojené s ústavnokonformným výkladom každého právneho predpisu.

4. Zvolávanie cirkevných orgánov (všetkých a teda aj zastupiteľských) zvoláva podľa § 2 ods. 1 písm. b) cirkevného zákona predsedníctvo, ak je do jeho čela ustanovené, a v prípade, že na čele je predseda, tak ho zvoláva predseda a jeho zástupca. Niet pochyb o tom, že rokovanie synody riadi jeho predsedníctvo, a teda je v zmysle zákonnej terminológie na čele synody. Výkladom tohto zákona teda synodu zvoláva predsedníctvo synody. Tomuto výkladu zodpovedá aj terciálna právna norma cirkevné nariadenie č. 7/1998 o právach a povinnostiach dozorcov v cirkevných organizačných jednotkách a o kurátoroch v cirkevných zboroch. Podľa druhej vety § 1 ods. 2 tohto zákona synodu zvoláva a jej zasadnutiam predsedá predsedníctvo synody. Pri výklade ústavy však zákonná a o to viac podzákonná úprava môže byť interpretačným nástrojom len v prípade naplnenia testu ich ústavnej konformnosti.

5. Pri teste ústavnej konformnosti je potrebné používať konštitucionalistické metódy. Základom ich aplikácie je postavenie cirkevnoprávnych predpisov v ústavnom systéme Slovenskej republiky. Ten je daný jednak Ústavou Slovenskej republiky, a jednak *lex specialis*, ktorým je v tomto prípade Zmluva medzi Slovenskou republikou a registrovanými cirkvami a náboženskými spoločnosťami, ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 250/2002 Z. z.

Vzhľadom na to, že ide o vnútroštátnu zmluvu, vzťahuje sa na ňu a na jej výklad v plnom rozsahu Ústava Slovenskej republiky, a zároveň právny poriadok registrovanej cirkvi ustanovený podľa čl. 3 ods. 1 tejto zmluvy nemôže byť v priamom rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

6. V zmysle bodu 5 sa na výklad Ústavy ECAV vzťahujú ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, a najmä princípy, na ktorých je založená. Ide predovšetkým o princíp právneho štátu a demokracie. Bez právneho štátu by nemohla byť uplatňovaná demokracia a bez demokracie by existoval nie materiálny právny štát, ale formálny právny štát. Formálny právny štát považuje konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky za protiústavný. Základné východiská materiálneho právneho štátu načrtol B. Balog v jedinej slovenskej

monografii (Materiálne jadro Ústavy Slovenskej republiky. Eurokódex, 2014), ktorá je doktrinálnym prameňom slovenského práva.

7. Materiálny právny štát je založený na viacerých princípoch. Vo vzťahu ku kompetenciám (postaveniu a poslaní) štátnych orgánov je právny štát založený na princípe del'by moci. Podľa Encyklopédie Beliana, vydané a autorizovanej Slovenskou akadémiou vied (nejde teda o anonymný a vecne často zavádzajúci elektronický heslár typu Wikipédia), sa výslovne uvádza, že základný princíp demokracie a právneho štátu vzťahujúci sa na del'bu štátnej moci, v širšom zmysle na del'bu akejkoľvek verejnej moci, je jeden z nástrojov kontroly a obmedzenia moci, ako aj prevencie jej zneužívania. Je založená na oddelení jednotlivých zložiek moci a jej trojdelení, na nezlučiteľnosti, nezávislosti, samostatnosti a nezodpovednosti jednotlivých zložiek moci, na rovnováhe a kooperácii (konkurencii), ako aj na systéme vzájomných brzd medzi nimi.

8. Klasická a do súčasnosti rešpektovaná demokratická del'ba moci (J. Locke, Ch. L. de Montesquieu) je založená na rozdelení moci na zákonodarnú (reprezentuje ju zastupiteľský zbor), výkonnú (vláda, prezident) a súdnu (všeobecné a ústavné súdnictvo), pričom žiadna z mocí si nemôže svojvoľne privlastňovať výkon právomoci druhej. Zmyslom del'by moci je aj to, aby sa moc neskoncentrovala do rúk jedného subjektu, či už individuálneho (monarcha) alebo kolektívneho (parlament). Del'ba moci bola najväčším nepriateľom totalitných (tzv. socialistických) štátov, ktorých štátovedné teórie boli založené na princípe jednotnej štátnej moci, kde parlament mal prioritné postavenie a moc výkonná a súdna bola od neho odvodená. V praxi však pri diktatúre politickej (komunistickej) moci bol parlament len „mašinériou dvíhacích rúk“.

9. Na princípe del'by moci je založená aj Ústava Slovenskej republiky a na nej je založená aj Ústava ECAV. Práve prvok demokratickosti je tým, ktorým sa systém orgánov ECAV líši od monokratického riadenia niektorých iných cirkví. Ústava ECAV rozdelila moc na najvyššom stupni na zákonodarnú (synoda), výkonnú (generálne presbyterstvo, predsedníctvo ECAV) a súdnu (generálny súd).

10. Oddelenosť a samostatnosť ako súčasť del'by moci vrcholových orgánov jednotlivých mocí sa prejavuje aj v tom, že do vnútorného riadenia jednej moci nezasahuje moc druhá. Uvedené sa primerane vzťahuje aj na moc zákonodarnú vo vzťahu k výkonnej moci. Z toho dôvodu predseda Národnej rady Slovenskej republiky zvoláva a vedie jej zasadnutia, a nie vláda Slovenskej republiky.

11. Synoda vo vzťahu k Národnej rade Slovenskej republiky má jednu zásadnejšiu osobitosť, a to, že nedisponuje technicko-organizačným aparátom a ani finančnou samostatnosťou. Predsedníctvo synody teda nemá objektívne možnosti na zabezpečenie svojej právomoci, a to nie z hľadiska vecného, ale z hľadiska materiálneho. Z tohto dôvodu je potrebné, aby svoju činnosť koordinovalo s generálnym presbyterstvom. Vyhne sa tak aj priamej zodpovednosti za svojvoľné zvolávanie synody, ktoré by neprimerane zaťažilo cirkevný rozpočet.

12. Stanovisko k otázke právomoci zvolávať zasadnutie synody sa primerane a v zhode s vykonávacími právnymi predpismi vzťahuje na nižšie cirkevné orgány.

13. Osobitosťou je bod programu synody, ktorý obsahuje návrh na odvolanie podľa § 11 ods. 5 druhá veta a § 12 ods. 1 cirkevného zákona č. 15/1994 o rokovacom poriadku v organizačných jednotkách ECAV na Slovensku. Rozhodnutie o odvolaní vyžaduje nielen odôvodnené vecné argumenty, ale aj dostatočný časový priestor pre členov synody, aby sa s nimi oboznámili. Predmetný časový priestor zohľadňuje § 12 ods. 2 cirkevného zákona č. 15/1994 o rokovacom poriadku v organizačných jednotkách ECAV na Slovensku, ktorého dĺžkou by sa mala zaoberať synoda pri prijímaní novely tohto cirkevného zákona.

Poučenie:

Toto stanovisko je konečné a nie je možné sa proti nemu odvolať. Toto stanovisko je záväzné pre ECAV, všetky jeho cirkevné organizačné jednotky aj pre všetkých členov ECAV.

Bratislava dňa 25. júla 2017

**Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., v. r.
predseda Generálneho súdu
a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu**

3/2017**STANOVISKO**
Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV na Slovensku
č. OS GS-5/2017

Generálny súd ECAV na Slovensku v osobitnom senáte podľa § 4 CÚZ č. 6/2000 v zložení: prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., predseda Generálneho súdu a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu, členovia senátu: Mgr. Zuzana Germanová, JUDr. Dagmar Valovičová, Mgr. Beáta Fraňová, Mgr. Katarína Zaťková, Mgr. Vladimír Ferenčík, JUDr. Jaroslav Kaša, Ing. Danica Ertlová, na neverejnom zasadnutí konanom na GBÚ v Bratislave dňa 25. 7. 2017

na žiadosť: Predsedníctva ECAV zo dňa 3. 7. 2017

vo veci: zaujatia stanoviska k otázkam:

1. Môže synoda (dištriktuálny konvent) odvolať cirkevného sudcu podľa príslušných predpisov (§ 24 ods. 2 CZ č. 5/1999) pre neplnenie povinností (napr. nečinnosť) bez toho, aby bol **spoľahlivo zistený skutkový stav** (neplnenie povinností) v disciplinárnom konaní podľa CZ č. 2/2004?
2. Môže synoda (dištriktuálny konvent) odvolať cirkevného sudcu podľa príslušných predpisov (§ 24 ods. 2 CZ č. 5/1999) pre neplnenie povinností (napr. nečinnosť), ak bol **spoľahlivo zistený skutkový stav** (neplnenie povinností, napr. nečinnosť) v disciplinárnom konaní podľa CZ č. 2/2004 a bolo mu uložené za neplnenie povinností iné disciplinárne opatrenie, než je odvolanie z funkcie cirkevného sudcu?

zaujal toto

s t a n o v i s k o :

Synoda, resp. dištriktuálny konvent, môže odvolať člena cirkevného súdu z funkcie len z ústavných a zákonných dôvodov na základe disciplinárneho opatrenia po spoľahlivo zistenom skutkovom stave za neplnenie sudcovských povinností, ktoré obsahuje takúto sankciu.

O d ô v o d n e n i e :

1. Cirkevný ústavný zákon č. 1/1993, ktorým bola prijatá Ústava ECAV na Slovensku (ďalej „Ústava ECAV“) upravuje len vznik funkcie sudcu generálneho súdu (jeho predsedu, podpredsedov a členov) a sudcu dištriktuálneho súdu (jeho predsedu, podpredsedu a členov). Zánik funkcie cirkevného sudcu explicitne neupravuje, ale implicitne je v nej obsiahnutá strata

podmienok a predpokladov na vznik funkcie cirkevného sudcu, ako aj vôľový aspekt byť cirkevným sudcom. Ústavne teda zaniká jeho funkcia smrťou, vyhlásením za mŕtveho, uplynutím funkčného obdobia, stratou spôsobilosti na právne úkony a vzdaním sa. Vykonávací cirkevný právny predpis explicitne vymedzuje aj ďalší dôvod, a to odvolávanie z funkcie disciplinárnym rozhodnutím. Zároveň určuje orgán, ktorý člena cirkevného súdu môže z funkcie odvolať.

2. Podľa Osobitného senátu Generálneho súdu ECAV ide v tomto prípade o spor v tom, že kým orgánom, ktorý člena cirkevného súdu zvolil, je synoda, resp. dištriktuálny konvent, tak orgánom, ktorý môže uložiť disciplinárne opatrenie, je v tomto prípade príslušný disciplinárny súd. Nie je však dané to, či synoda má právo člena cirkevného súdu v prípade disciplinárneho opatrenia odvolať (diskrečná právomoc) alebo je to jeho povinnosť (notariálna funkcia). Táto nejasnosť vyplýva aj zo slova „odvoláva“, ktoré Ústava ECAV použila v čl. 30 ods. 1 písm. g), pretože gramatický výklad tohto slovesa môže byť vykladaný aj ako povinnosť, ale aj ako oprávnenie. Nejasným je aj vyjadrenie v § 24 ods. 2 cirkevného zákona č. 5/1999 o cirkevných súdoch, cirkevných sudcoch a cirkevných žalobcoch: „*môže ho z funkcie odvolať podľa príslušných predpisov*“. Ide v tomto prípade o určenie procesného postupu alebo vecného?

3. Pri zaujatí stanoviska Osobitný senát Generálneho súdu vychádzal jednak z podústavných cirkevnoprávných predpisov, a jednak zo všeobecných interpretačných metód výkladu práva, a to najmä systémovej a teologickej. Kľúčovú úlohu však zohrali osobitne konštitucionalistické metódy spojené s ústavnokonformným výkladom každého právneho predpisu.

4. Zánik funkcie člena cirkevného súdu explicitne upravuje cirkevný zákon č. 5/1999 o cirkevných súdoch, cirkevných sudcoch a cirkevných žalobcoch v znení cirkevného zákona č. 7/2003 a 1/2004 (ďalej „zákon o sudcoch“), a to tak, že okrem straty podmienok pre výkon cirkevného sudcu upravuje aj zánik tejto funkcie proti vôli cirkevného sudcu na základe disciplinárneho opatrenia, ako aj orgán, ktorý cirkevného sudcu môže odvolať, pričom je viazaný „príslušnými predpismi“. Pri výklade ústavy však zákonná úprava môže byť interpretačným nástrojom len vtedy, ak prešla testom jej ústavnej konformnosti.

5. Osobitný senát Generálneho súdu ECAV sa už k otázke výkladu Ústavy ECAV pri vzájomných vzťahoch cirkevných orgánov vyjadril v stanovisku č. OS GS-1/2017, kde uviedol: „*Pri teste ústavnej konformnosti je potrebné používať konštitucionalistické metódy. Základom ich aplikácie je postavenie cirkevnoprávných predpisov v ústavnom systéme Slovenskej republiky. Ten je daný jednak Ústavou Slovenskej republiky, a jednak lex specialis, ktorým je v tomto prípade Zmluva medzi Slovenskou republikou a registrovanými cirkvami a náboženskými spoločnosťami, ktorá bola uverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 250/2002 Z. z.*

Vzhľadom na to, že ide o vnútroštátnu zmluvu, vzťahuje sa na ňu a na jej výklad v plnom rozsahu Ústava Slovenskej republiky, a zároveň právny poriadok registrovanej cirkvi ustanovený podľa čl. 3 ods. 1 tejto zmluvy nemôže byť v priamom rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

V zmysle bodu 5 sa na výklad Ústavy ECAV vzťahujú ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, a najmä princípy, na ktorých je založená. Ide predovšetkým o princíp právneho štátu a demokracie. Bez právneho štátu by nemohla byť uplatňovaná demokracia a bez demokracie

by existoval nie materiálny právny štát, ale formálny právny štát. Formálny právny štát považuje konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky za protiústavný. Základné východiská materiálneho právneho štátu načrtol B. Balog v jedinej slovenskej monografii (Materiálne jadro Ústavy Slovenskej republiky. Eurokódex, 2014), ktorá je doktrínálnym prameňom slovenského práva.

Materiálny právny štát je založený na viacerých princípoch. Vo vzťahu ku kompetenciám (postaveniu a poslaniu) štátnych orgánov je právny štát založený na princípe del'by moci. Podľa Encyklopédie Beliana, vydanej a autorizovanej Slovenskou akadémiou vied (nejde teda o anonymný a vecne často zavádzajúci elektronický heslár typu Wikipédia) sa výslovne uvádza, že základný princíp demokracie a právneho štátu vzťahujúci sa na del'bu štátnej moci, v širšom zmysle na del'bu akejkoľvek verejnej moci, je jeden z nástrojov kontroly a obmedzenia moci, ako aj prevencie jej zneužívania. Je založená na oddelení jednotlivých zložiek moci a jej trojdelení, na nezlučiteľnosti, nezávislosti, samostatnosti a nezodpovednosti jednotlivých zložiek moci, na rovnováhe a kooperácii (konkurencii), ako aj na systéme vzájomných brzd medzi nimi.

Klasická a do súčasnosti rešpektovaná demokratická del'ba moci (J. Locke, Ch. L. de Montesquieu) je založená na rozdelení moci na zákonodarnú (reprezentuje ju zastupiteľský zbor), výkonnú (vláda, prezident) a súdnu (všeobecné a ústavné súdnictvo), pričom žiadna z moci si nemôže svojvoľne privlastňovať výkon právomoci druhej. Zmyslom del'by moci je aj to, aby sa moc neskoncentrovala do rúk jedného subjektu, či už individuálneho (monarcha), alebo kolektívneho (parlament). Del'ba moci bola najväčším nepriateľom totalitných (tzv. socialistických) štátov, ktorých štátovedné teórie boli založené na princípe jednotnej štátnej moci, kde parlament mal prioritné postavenie a moc výkonná a súdna bola od neho odvodená. V praxi však pri diktatúre politickej (komunistickej) moci bol parlament len „mašinériou dvihacích rúk“.

Na princípe del'by moci je založená aj Ústava Slovenskej republiky a na nej je založená aj Ústava ECAV. Práve prvok demokratickosti je tým, ktorým sa systém orgánov ECAV líši od monokratického riadenia niektorých iných cirkví. Ústava ECAV rozdelila moc na najvyššom stupni na zákonodarnú (synoda), výkonnú (generálne presbyterstvo, predsedníctvo ECAV) a súdnu (generálny súd).

6. Okrem del'by moci je pri vzťahu zákonodarnej a súdnej moci dôležitý aj ďalší princíp, a to princíp sudcovskej nezávislosti. Najdôležitejšou právnou zárukou dodržiavania sudcovskej nezávislosti je neodvolateľnosť zo sudcovskej funkcie. Práve porušovanie tohto princípu je jedným zo základných znakov totalitného štátu, ktorý pri aplikovaní zásady odvedenosti súdnej moci od zákonodarnej bol založený na hrozbe straty funkcie sudcu v prípade rozhodovania, ktoré nebolo v duchu „socialistickej zákonnosti“. Bolo to prejavom nedôvery komunistickej strany k sudcom.

7. Súčasná Ústava Slovenskej republiky pripúšťa odvolanie sudcu z funkcie proti jeho vôli len na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky podaný na základe „*právoplatne odsudzujúceho rozsudku za úmyselný trestný čin, alebo ak bol právoplatne odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienčnom odložení výkonu trestu odňatia slobody, na základe rozhodnutia disciplinárneho senátu pre čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu, alebo ak zanikla jeho voliteľnosť do Národnej rady Slovenskej republiky. Prezident Slovenskej republiky na návrh Súdnej rady Slovenskej republiky odvolá aj sudcu, ktorý nespĺňa*

predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne, na základe právoplatného uznesenia Súdnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 154d ods. 1 alebo na základe právoplatného rozhodnutia ústavného súdu, ktorým sťažnosť podľa čl. 154d ods. 2 zamietol.“ (čl. 147 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Z Ústavy Slovenskej republiky tak priamo pre interpretáciu Ústavy ECAV z pohľadu dodržania princípu sudcovskej nezávislosti vyplýva po prvé to, že orgán, ktorý ustanovil sudcu do funkcie, ho môže proti jeho vôli odvolať len z dôvodov taxatívne uvedených v ústave, resp. v zákone (tieto zákonné dôvody však nesmú byť extenzívne), po druhé len na základe návrhu, ktorý podá buď trestný, alebo disciplinárny súd, a po tretie, že subjekt, ktorý kreoval sudcu do funkcie, musí takémuto návrhu vyhovieť.

8. Na základe dodržania zásady del'by moci a sudcovskej nezávislosti ako esenciálnych zložiek princípu materiálneho právneho a demokratického štátu Osobitný senát Generálneho súdu prijal stanovisko, ako je uvedené v enunciacii rozhodnutia.

Slovo „odvoláva“ členov generálneho súdu, jeho predsedu a podpredsedu sa vykladá vo vzťahu k disciplinárnemu opatreniu ako jeho právo. V zmysle Ústavy ECAV a ostatných cirkevných predpisov nie sú ustanovené žiadne iné dôvody na odvolanie sudcov generálneho súdu, jeho predsedu a podpredsedu.

V žiadnom prípade nemôže byť disciplinárne stíhaný, a teda ani odvolaný cirkevný sudca z funkcie za právny názor, ktorý zastával pri výkone svojej sudcovskej funkcie.

Pri odvolávaní cirkevného sudcu musí synoda dodržať procesný postup určený v rokovacom poriadku (cirkevný zákon č. 15/1994 o rokovacom poriadku v organizačných jednotkách ECAV na Slovensku) v zmysle § 24 ods. 2 zákona o cirkevných sudcoch.

Poučenie:

Toto stanovisko je konečné a nie je možné sa proti nemu odvolať. Toto stanovisko je záväzné pre ECAV, všetky jeho cirkevné organizačné jednotky aj pre všetkých členov ECAV.

Bratislava dňa 25. júla 2017

**Prof. JUDr. Ján Svák, DrSc., v. r.
predseda Generálneho súdu
a predseda Osobitného senátu Generálneho súdu**